

XII tilsvarende Anvendelse. — Ved Skifte i Anledning af Ægteskabs Omstødelse udtager hver Ægtefælle forlods saa meget af sit Gifteej, som svarer til, hvad han har indbragt i Boet ved Ægteskabets Indgaaelse eller gennem senere Erhvervelse ved Arv eller Gave, eller hvad han har overført til Gifteejet fra eget Særeje; det, som den ene Ægtefælle har skænket den anden, kan fordres tilbage. — Endelig gives der Regler om Godtgørelse til den Ægtefælle, der har været i god Tro ved Ægteskabets Indgaaelse.

Kap. XII. *Om Separation og Skilsmisse.* De herom givne Regler er i Hovedsagen de nu gældende, dog med forskellige væsentlige Ændringer. Fordringen om, at Parterne for at faa Skilsmisse med Tilladelse til at gifte sig igen skal møde med Sædelighedsattest, er bortfaldet — der kræves i det hele ikke Tilladelse for den skilte til at gifte sig igen. Ligeledes bortfalder den gejstlige Mægling, der nu maa foretages, før en Separationsbevilling udfærdiges, og før Ægteskabet endelig ophæves — Den almindelige Regel skal i øvrigt være — bortset fra det Tilfælde, at Ægtefællerne er enige om Separation —, at der gives *Dom* til Separation. Saadan Dom til Separation skal herefter kunne gives efter Begæring alene af den ene Ægtefælle, naar „paa Grund af dyb Uoverensstemmelse Forholdet mellem Ægtefællerne maa anses for ødelagt“. Ligesom nu skal der, naar Separationen har eksisteret i nogen Tid, kunne gives *Bevilling* til Ægteskabets Opløsning, men det skal efter Forslaget være tilstrækkeligt, at Separationen har varet eet Aar, naar Parterne er enige om Skilsmissen, og to Aar, naar kun den ene Ægtefælle begærer Skilsmisse*). — Har Samlivet været hævet i 3 Aar uden formel Separation, kan enhver af Ægtefællerne paastaa Ægteskabet opløst ved Dom: er Ægtefællerne enige, kan det i dette Tilfælde ogsaa ske ved Bevilling, men i øvrigt er Hovedregelen ogsaa ved Skilsmisse den, at den skal foretages ved *Dom*. Blandt de i Lovforslaget nævnte Tilfælde, hvor saadan Dom kan faas efter den ene Ægtefælles Paastand, kan nævnes, at i Tilfælde af Rømning kan Opløsningsdom faas efter 2 Aars Forløb og i Tilfælde af den enes Forsvinden efter 3 Aars Forløb.**). Endvidere kan nævnes, at til Bestemmelsen om, at den ene Ægtefælle kan forlange Skilsmisse, naar den anden har gjort sig skyldig i Ægteskabsbrud „eller andet usædeligt Forhold, der kan sidestilles hermed“, er ikke knyttet nogen Tilføjelse om, at dette dog ikke skal gælde, naar den, der klager, selv er skyldig. Et Ægteskab bliver endvidere paa Forlangende at opløse, naar den anden Ægtefælle med Kundskab eller For-

*) Praksis er nu henholdsvis 2 Aar og 3 Aar.

***) Nu efter henholdsvis 3 og 5 Aar.